

Молитва

Михайло Старицький

О господи! Пробач мої благання!
Не раю я в предвічного молю –
Безжурного, святого існування,
Прозорого спокою кришталю...

За сяйвом зір, в байдужому безмірі,
У тихому пристанищі райським,
Душа живе у непорушнім мирі,
В самодовлінні святковім.

Турботою там серце не сповите,
Йому чужі скорботи і жалі:
Життя людське від нього сяйвом скрите,
Дасть біг йому печалі до землі...

Не має струн нетлінне на відгомін
До земної утіхи і злоби,
До тих країн, де не втихає стогін,
До сліз людських, до крові й бороть

Не рви ж, молю, струн серця задля раю,
Хоч пекло дай, а мук не одбирай:
Я мир люблю, ним вік болить жадаю,
В його добрі чувати серцем рай!